

Kněžství, nebo manželství?

Nejsem sportovní typ ani vystajlovaný šampón, spíš introvert, který zrovna nesrší vtípem. S touto výbavou žádnou holku neoslovím, i kdybych chtěl. Znamená to, že mě Pán Bůh chce mít knězem, když mi nedal schopnosti zaujmout holky?

Tak to snad ne! Myslíš jako, že knězem se stává muž, který se nehodí do manželství? Jakože i mně tak vidíš??? Dobře, neurazím se, chápu, že lekce diplomacie ještě v Tarsiciovi nebyly... Ale je to nesmysl. Uvažuji: nejčastějším důvodem, proč kněz opouští službu kněze (kromě toho, že zemře) je právě to, že se hodlá oženit. Bohužel. Na druhou stranu to ukazuje přesně na to, co řešíš ty. Jít do semináře s tím, že o mne žádná holka nestojí (nebo že pro mne opačné pohlaví prakticky ani neexistuje), znamená, že vlastně ani netuším, co se stane, až o mně nějaká začne stát (nebo až zjistím, že zajímavé ženy existují). A to se dřív nebo později stane snad každému knězi. Takže pozor, pokud máš pocit, že neumíš zaujmout nebo oslovit, pak o semináři ani neuvažuj. Kněz má totiž zaujmout i oslovit, ale nejen holky, ale úplně všechny. Od dětí až po duchodce. Je to jeho každodenní úkol. Ale nemá zaujmout kvůli sobě, ale aby ukazoval cestu k Bohu. Mt 5, 16: „Tak ať vaše světlo svítí

lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“

Nejsem k ničemu?

Ale to jsem ti asi moc nepomohl, že? Manželství nic, seminář nic, tak co s tebou? Asi se shodneme na tom, že když Bůh něco tvoří (a ty jsi jeho stvoření), tak nikdy netvoří jen tak pro nic za nic (zbůhdarma). Takže určitě máš svůj úkol, a to jedinečný. Abys ho poznal, je třeba se zbavit toho přílišného pesimismu, který v tvé otázce slyším. Ted' se nelekni, ale musím to říct:

Pravá duchovní cesta dnešních mladých lidí začíná v tělocvičně. Od kdy to tak je? Asi tak od té doby, kdy se počítač dostal do každé domácnosti. Tedy tak 15 až 20 let. Dřív se o tom nemluvalo, protože nebyl důvod. Ještě když já jsem byl na základce, tak jsme s bratrem byli venku každou chvíli. O prázdninách jsme se domů chodili jen najíst a vyspat, nedávalo smysl jen tak sedět nebo ležet doma. Tělo se protáhlo, plíce se provětraly, mozek se okysličil a člověk viděl svět úplně jinak. Dneska možná zajdeme s rodinou na procházku, ale člověk se pořádně a zhluboka ani nenadechne za celý den. A každý

zkušený psycholog ti řekne, že mozek bez dostatku kyslíku má tendenci produkovat jen samé depresivní a negativní myšlenky. A pořád platí staré přísloví: Ve zdravém těle zdravý duch.

Jak na to?

Pokud tedy pravidelně nesportuješ, tak velmi doporučuji začít. Ale vůbec se neboj, je to jednodušší, než by se zdálo. Věř mi, že stačí za-

FOTO: Rido, Kevin Carden, LIGHTFIELD STUDIOS, intmphoto, Oleksandr - Adobe stock

čít s deseti minutami denně. Uvidíš sám. Na internetu je mnoho videí, podle kterých můžeš cvičit přímo tak, jak je to tam ukázáno. Je to intenzivních deset minut. Jeden trenér, který kdysi trénoval i hokejisty z brněnské Komety mi doporučil youtube kanál borce, který se jmenuje Fraser Wilson (doufám, že to nikdo nebere jako reklamu), kde si najdu třeba cvičení na ráno. Po probuzení, sklenici vody a opláchnutí obličeje si pustíš na mobilu nebo na počítači video a jedeš jednotlivé cviky. Každý je na 30 s.

Nepotřebuješ nic, kromě karimatky nebo koberce (a toho videa). Ideální. Jasný, udržet s ním tempo není snadný, ale o to ne-

jde. Jde o to udělat každý cvik aspoň párkrát, pak odpočívat a počkat na změnu a pokračovat dalším cvikem. A teď otázka: k čemu je to dobré? Vždyť člověk se při tom akorát zadýchá a zpotí... No, jen jedno cvičení je skutečně k ničemu. Kouzlo je v tom, že když vydržíš a cvičíš pravidelně, tak si začneš všimnout, že ti to po ránu líp myslí, že se i v tom cvičení zlepšuješ, že máš lepší fyzickou a déle vydržíš na hřišti, když se něco hraje a unavíš se. Najednou si začneš sebe víc vážit a každé ráno si po cvičení můžeš říct: tak dneska už mám něco za sebou, něco jsem už dnes udělal, něco jsem v sobě překonal.

Kdo spí, nehřeší

Další důležitou věcí je pravidelné jídlo a pravidelný spánek. Naši předkové tyto věci vůbec neřešili, protože to bylo naprosto přirozené, ale dneska se třeba snídaně považuje za přepych, kofola je na svačinu a párek v rohlíku místo oběda. Tím tedy tělo moc nepovzbudíš... Co se týká spánku: je neuvěřitelně důležité, co děláš před spaním. Pokud shlédneš před spaním film nebo několik zajímavých videí, mozek se s tím bude muset přes noc poprat a všechno zpracovat. Na spánku se to samozřejmě podepíše. Takže toto je základ. Když na tomto zapracuješ, uvidíš, že se na sebe po pár týdnech budeš dívat jinak a zjistíš, že aniž by ses snažil, začínáš být pro své okolí zajímavý. A až pak přichází volba povolání. Povolání si volíš ty, nikdo a nic tě do něho nesmí nutit. Ani Bůh to nikdy nedělá. Pokud člověk volí povolání z donucení, nikdy to nedopadne dobře.

OTEC JIŘÍ JANALÍK,
ŠKOLNÍ KAPLAN NA BIGY V BRNĚ

Přemýšlím nad tím, že bych po maturitě nastoupil k policii. Nejvíc mě to táhne do Útvaru rychlého nasazení. Za jakých podmínek je možné se tam dostat?
Adam, 17 let

Ahoj Adame, díky moc za tvůj zájem. Můžu tě ujistit, že práce u policie je velice zajímavá a různorodá. Ale dostat se do Útvaru je těžké, velice těžké. Kdo se chce dostat do URNY, musí projít velmi těžkým výběrovým řízením, které má několik kol. Po přihlášení do výběrového řízení musí absolvovat lékařské prohlídky s výslednou kvalifikací A1, což znamená, že je absolutně zdravý. Dále ho čeká celodenní baterie velmi specificky nastavených psychologických

testů, které nám ukazují formaci osobnosti, zda odpovídá našim požadavkům.

Následují základní tělesné testy. Ty jsou celkem známé, ale limity, které tam máme, nezveřejňujeme, protože potřebujeme, aby zájemce ze sebe dostal úplně nejvíc, co v něm je. Celé toto výběrové řízení je sledováno psychologem, veliteli zásahových týmů i staršími členy zásahových týmů, kteří vyhodnocují chování zájemce, protože je to velmi dobrý a významný ukazatel. Jinými slovy. Na fyzických testech, které jsou velmi náročné, je vidět, jestli ze sebe zájemce vydává úplně všechno, nebo jestli to jen tak flinká.

Pokud člověk projde prvním kolem výběrového řízení, je pozván na druhé kolo – takzvaný „pekelný týden“. Je to sedm dní, které stráví v našem výcvikovém zařízení, a tam se ho snažíme co nejrychleji dostat až na dno, aby z něj spadly slupky, které člověk na sobě

může mít a které ho nějak „chrání“. Během tohoto procesu se projeví v celé své nahotě jeho osobnost. Pro ty, kteří projdou „pekelným týdnem“ je pak třetí kolo výběrového řízení, ale to už není tak fyzicky náročné, spíš psychicky, a tím je pohovor před výběrovou komisí a ředitelem útvaru.

Pokud je člověk přijat, absolvuje dvouměsíční základní kurz. V tomto kurzu nafazuje všechny věci, které bude jako bojovník používat a naučí se je ovládat. Naučí se také základům taktiky, aby do týmu šel přiměřeně vyškolen a měl potřebné dovednosti a znalosti. Poté si ho formuje tým, ke kterému byl přidělen.

Odpovídal: **mjr. ThDr. Jiří Ignác Laňka, Ph.D., SchLJ, vedoucí výcvikového oddělení URNA Policie ČR**